

ЙОРДАН СТУБЕЛ

НАДМЕННОТО ВРАБЧЕ

chitanka.info

Веднџж врабчето, като се наяло,
и нему се доцяло
да има шарени крилца —
като слѣнца
да грѣят по полята,
да бѣде най-красиво на земята...
Па литнало високо,
нашироко,
към птичките, другарки пѣстрополи,
да се примоли,
да им поиска с обич, от сърце,
по шарено перце.
А те, добрички, нали го видяли
такова бедно, веднага му дали
най-хубавите си перца зелени,
най-скѣпите си, огненочервени.
Нагиздило се весело врабчето
и кацнало напето
между певци известни —
да пее песни,
да се надува като райска птичка
в една горичка.
И както знае, тѣй зачуруликало,
задумало, завикало:
„От днес нататѣк аз съм господар,
поради туй, че съм дарено с дар.
А вази назначавам големци,
защото сте певци
добри, послушни
и много добродушни.
Ала едно желя: тук глупци
не искам да се ширят,
ни да свирят
и да чичикат бедните врабци.
От днес нататѣк, тук от тоя клон,

което кажа — то ще е закон...“
Но ей че изведнъж
запискал дъжд —
и чудната премяна на врабчето
потоци я отвлякоха в полето.
А то само`остана сред листака,
опомни се и с капките заплака.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.